

Memoria Beatæ Defunctæ.

Såsom of och brukeligt är / at man widh
 Jordefärder och Begraffningar / något om
 theras som saligen äre hådanstilde / Här-
 komst och Födelse / Christelig Opfostring och
 Dygdelestwerne / Siukdom och dödelige aff-
 gång / plågar omröra och berätta ; Them
 sielfwe til berömligh Ihogkommelse / theras
 efterlätne Bedröfwade til Tröst och liffligh
 Anninnelse / sampt allom til fölgd och eff-
 terdömmne ; Så hafwer man widh när-
 warande oförmodelige / sorgelige och högt-
 beklagelige Dödzfall / icke kunnat thet sam-
 ma förbigåa / vthan också här thet kortte-
 ligen ihogkomma och förnäbla.

Blod thenna fordom Åhreborne / Gud-
 fruchtige och mycket Dygdesamme / nu sali-
 ge Matronas / **Hustru GÆR-
 TRUD LÆVÆLS** Här-
 komst och Födelse anbelangar / så är hon född hjit til
 Werlden aff Gudfruchtige / Hederlige och Förnähme
 Föräldrar. Hennes Fader är then Åhreborne och Wäl-
 Achtade **Hr. JACOB LÆVÆL** / förnähm
 Handelsman i then Kongl. Residens Staden Stock-
 holm / sampt Bruutzherre öfwer åttskillige Bruut i
 Berg.

Bergslagen. Modren war Åhreborne/ Gudfruchtige och Dygdesamma/ nu salige Matrona, **Hust. M A R G A R E T A**, then fordom Adle och Wälb. **Herz Claus Edebårgz** til Kipplingeberg och Kiåsklinge/ etc. älskelige äldsta Dotter och Lijffz-Årswinge.

Wthaff thesse förnähme Föräldrar är thenne salige Matrona född vthi then Kongl. Residens Staden Stockholm/ Åhr 1645. then 3. Maij Klockan emellan tree och fyra effter Middagen.

När nu thenne salige Matrona hijt til Werlden födder war/ är hon förmedelst thes käre Föräldrars Christelige och tisdige omsorg/ genom thet heliga Doopsens Sacramente offrat Gudi sinom Skapare/intagen i Gudz Församling/ inskrefwen i Lijffzens Book/ och bleswen ett Gudz Nådebarn/ och Jesu Christi Medhårswinge til ewigt Lijff och Saligheet.

Sedan bleff hon aff bemålte sine käre Föräldrar/ så som theras förstfödde käre Barn/ medh största flijt skött och vpfostat; Och effter som Åhren tiltogo/ vthi Gudz Kundskap och sine Christendoms Stycker/ vthi Tucht och HERRans förmaning/ samt alla loflige Dygder wäl vpfödt; The hafwa låtit henne lära läsa/ skrifwa och räkna/ och wäl förstå sin Catechismum, samt annat meera/ som een förnähm och Dygdesam Jungfru anstår at lära. Hwar til ock then salige Matronan een godh Lust och willie hade/ och gjorde dageligen vthi alt thetta märckelige proff och framsteeg/ at hennes käre Föräldrar ther aff stoor lust och hugnat togo; Ja hon således aff sielwe Barn-

domen/ som sigh til Dygder och gode Seder artade/ gifwit
 them och androm een godh förhoppning om ett ährebart
 och dygdigt Leswerne; Thet hon ock in til sieswa Dödz-
 stunden hafwer efftersträfwat/ thesfore hon aff sine kåre
 Föräldrar/ och allom them som henne omginge/ tåck och
 tiår war/ och mycket affhållin.

Når nu thenne salige Matrona således hemma hoos
 sine kåre Föräldrar in til sitt Nijonde ålders åhr wid pass/
 wål år worden vpfostat; Så hennes ålskelige kåre Mo-
 der alt för bititid. henne genom döden fränkallat bleff/ och
 hennes kåre Fader medh Fem små och spåde Barn vthi
 sorg och eenslighet lembnat; Hafwer hennes kåre
 MoorFader/ Adle och Wälb. **Herz Claus Eden-**
berg/ aff een synnerligh affection och kärleek til thenna
 sin Dotterdotter/ hämptat henne heem til sigh til Upsala
 och sin Sättegård Kiplingeberg/ låtit sigh ther hennes
 goda education på thet högsta angelågen wara/ både sielf
 och förmedelst Præceptorer och andra/ vptuchtat henne i
 Gudzfruchtan/ Sedigheet och alla goda Dygder/ samt
 hwad meera thenna hans kåra Dotterdotter anstodh at lä-
 ra. Vthi wålbemålte sin salige MoorFaders Huus bleff
 således thenna saliga Matrona alt stadiggt vthi tree åhr
 widh pass; Alltjdh gåendes hendom medh lydne/ tienst/ öd-
 miukheet och sedigheet så vnder ögonen/ at hon thet igenom
 sin kåre MoorFaders hierta så intogh/ at han henne fast
 egärna wille quittera och ifrån sigh slåppa; Doch
 effter såsom hennes kåre Fader thet åndteligen behaga-
 de/ år hon thet ifrån hämptat til Stockholm/ til sin

käre Fader/ hwilken åter tillijka medh thenna sin käre Hustru/ Ubreborne och Dygdesamma **Hustru Barbro Dress/** jempte Gudachtigheetenes öffning/ hållit henne til höfligheet/sådana hwsyflor och arbete/ seder och dygder/ som een Jungfru wäl pryda oc zjira plågar/ genom hwilka hon ock sedan kunde wara them/ och sig sielff i framtijden til bijsstånd/ gagn och goda. Hwar vthinnan hon medh största flit och alfwarsamheet/ medh berömligh wilfärdigheet och tienskt/ altijd gädt sine käre Föräldrar tilhanda / icke vthan theras goda äthnöye och synnerlige behag. Ja så fort som thenna sal. Macrona wärte til i älderen och ähren / så hafwer hon och med alla Mennekiore/ som ther af wiste/ behag/ wärt så til i Gudachtigheet/ goda Seder och Dygder / at hwar och een gjorde sig the wisse tanckar/ thet hon skulle blifwa een/ för goda Seder/ aff allom berömligh Dwinna och Hwsmoder. Henna vthi sine käre Föräldrars Hws/ hafwer hon sig berömligen förhållit/ så som een Gudfruchtig/ dygdesam och tuchtig Jungfru wäl anstod och tiente; Och vthi sina blomstrande yngdoms år/ alla the dygder framtedt och wijsat/ som een dygdig ährebar och förnähm Jungfru bör wara begäfwat med. Hwilket alle dygdälskande/ som heime kändt och vmgådt hafwa/ skola kunna henne then ähvan/ beröm och wittnesbörd gifwa.

Öthi anseende til alt thetta/ är hon aff allom affhållin och högt älskat worden; Men besynnerligen af närwarande/ nu i sorgen effterlemnade sin k. Man/ then Högåhrewyrdige och Höglärde M. JOHANNE BRODINO, thenne Provinciens förnähm förordnade Superintendentens och

andelige Ständes Förman. Hvilken effter innerlige böner til Gudh/ om een godh ächta Maka/som sin framledne dygdige kåre Hustrus ledige stölle/ med berömlig dygd/ och een rätt ächtenkapz kärleek förtråda Kunde/är utaff hennes aff mångom beprissade dygder/ hwilke vthi een deyeligh Kropp och Bålskapnad så som ädle Steenar lyst/ förorsakat/at fatta til hennes Person ett stort behag och kärleek/ och at leswa med hēne vthi ett Gudeligit och kärligt Ächtenkap. Hvilket effter som ock thet henne sielff/ så och hennes kåre Föräldrom/ hennes sal. MoorFader/ Slächt och Anförwandter mächta wäl behagade/hafwer thet ock medh alle Wederbörandes goda willia/ ja och samtycke/ förmedelst wijgning vthi Stockholms store Kyrckia/ och een solenn Bröllopsz-Fäst/wunnit sin fortgång år 1663 på then 18. dagen vthi Nov. Månadh. Och så som thenna saliga Matrona så vppå een Tijfsdagh war bemälte Herz Superintendentens kåre Brudh: så är hon ock så nu på een Tijfsdagh förmedelst een saligh dödh/ bleswen sin Brudgumnes Jesu Christi älskelige Brudh.

Medh thenna sin kåre Man hafwer thenna salige Matrona leswat vthi een rätt liustigh ächtenkapz kärleek vthi 10. år och sio Månader vngefår/ och aflat medh honom Otta Barn/ nembl. Fem Söner och tree Döttrar/vthaff hwilka Tijfsplantor een är i Herzanom affsompnat / och til then himmelske Glädien förz vthsänt/ the öfrige sio Barnen effterleswa/ störste deelen så små och späde/ at the ickē stillia kunna then högra handen ifrån then wänstra; Eller förmä thetta Dödzfallet/ som för them alt för tijdeli-

gen skedt år/behierta och begråta. Doch wid angående årh och ålder / thet fuller låra göra / och sin dygdige goda Moders kårilige omgånge / moderliga wårnadt och vpsostning / medh suckan och bittra tårar beklaga.

Huru thenna salige Macroa sig vthi sitt Leswerne och Christendom stålt och förhållit hafwer / år allom som med henne vmgådt nogsampt kunnigt och bekant : Nembl. at såsom hon aff barndomen hafwer begynt fruchta Gudh / och sig som een hederlig och dygdesam Quinnes person wd förhållit / och ther vthi framhårdat alt in til sin sidste åndalycht och dödztund : så hafwer ock then gode Guden zijrat och beprydt henne med synnerlige Gåfwor / med een deyelig och wålfskapat Kropp / med godt Förstånd och Minne / wålsignat henne i sitt Echteskap nåstan årtligen medh Barn och Liiffzfrucht / så at then Wålsignelsen / som Gudh öfwer Echteskapz Ståndet gaff : **Wårer til och föröder** eder / etc. hafwer synnerligen drabbat på henne / at man nu alt annat / som för widlyfftigt were at ihogkomma / förbigår / så hafwer Gudh vthi hennes Sinne och Siål låtit komma så många hårliga dygder / som een wålprydd och dygdig Hustru / plågar och böder berömas vthaff. Gudh sin Skapare / Återlöfare och Saliggörare hafwer hon aff hieratat ålskat / och altijd ifrån thet hon begynte något om Gudh weeta / sig til honom hållit / och låtit aff Gudachtigheten regera och ledsaga sitt meenlösa och i Christen Troo rotade hierta / gårna hörden Gudz ord / oförsünelig gådt i Kyrcelian / (så offta elliest hålsam thet tilfæde /) hemma i Huset flitigt hafft Bøneboken i handen / och ther vthi med största andacht

låsit ;

låt sit ; Offta låtit sig spijsa och trösta aff H. Erzans högwär-
diga Nattward/ thet hon ock tillijka medh sin kåre Man/
sidst gjorde i Lärbroo Kyrckia två Beckor för sin dödelige
affgång/ då hon sig deelachtig gjorde aff Jesu Christi Le-
kamen och Blodh/ sin troo til styrckio/ til försäkring om si-
na synders förlåtelse/ och at bekomma thet ewiga Lifwet.
Medh sin kåre Man/ then Högåhremyrdige Herz Super-
intendenten hafwer hon leswat i största ächtenkapz kär-
leek/ kyskheet och trooheet ; honom aff hiertat älskat/ gådt
honom tilhanda med all åhra/ liusligheet/huldheet och troo-
heet ; När han hade sådt någon anstöd aff Siukdom och
opafsligheet/ hafwer thet gådt hene så til hiertat/ at hon thet
öfirer många tårar såldt hafwer/ innerligen bediandes
Gudh/ at han intet wille taga honom ifrån sig ; Antingen
han war hemma stadder/ reste bort eller hemkom/ hafwer
hon honom med kärlige och gladelige åthåfwer sågnat och
bemödt. Hans Hwß hafwer hon medh stoer åhra och be-
röm förestått/ så at hans hierta torde förlåta sigh på hemme/
hon hafwer warit honom een trogen hielp/ och een Stolspe
then han kunde stödia sigh widh. Förthenskul han ock nu/
öfirer een så godh och dygdig Makas alt förhastiga och o-
förmodeliga fränfålle/ medh modige heeta tårar/ så mycket
högre sörier och klagar / som han hennes oförtrutne hielp/
så vthi mycket annat / som til sine Hwßhåldningar/ sampt
många små Barns skidhel och vptuchtelse / nu aldrånäst
hafwer aff nöden / och lijkwål sakna måste. Både emoot
sine egne kåre Barn och Styffdotter (then hon så högt
som een köslig Moder älskade) hafwer thenna saliga Ma-

crona sig altid förhållit såsom een rättssinnig godh Mo-
 der/them hierteligen älskat / til Gudzfruchtan och Christe-
 lige dygder hållit/medh skönel och all nödcorfft moderligen
 försorgt / och låtit sig intet arbete och möda så swårt wara/
 at hon icke gärna then för sine käre Barn/bittijda och seent
 ospardt hade ; Ja war i sin Wälmacht offta mycket be-
 tymmernsam / hwart the många små Barn skulle taga wä-
 gen/ och huru the skole kunna blifwa rätt vptuchtade / ther
 Föräldrarne förtijdeligen skulle falla them ifrån. Gudh
 wari nu theras hielp och tröst ! Sine käre Föräldrar haf-
 wer hon i ähro och wördning hållit. Sine Syskon/
 Slächt och Anförwandter medh all kärleek och heder före-
 kommit. Medh Wänner och Grannar plågat ett sådant
 omgånge och wänskap/at the ther aff hafwa fattat til henne
 ett särdeles behagh/ kärleek och förtroende. The fattige och
 nödstälte hafwer hon gärna hulptit. Sitt Huusfolck wäl
 regerat / lärdt them goda Seder och lofliga Huuslystör/
 sampt til Gudfruchtigheet och Dygd troeligen förmanat/
 så ock wäl lönt. Thi sitt Huus och Huushåldning haf-
 wer hon warit een förständig/ alswarsam/ oförtruten/ snäll
 och flitigh Hustru och Huushållerska ; Fördt ett ährebart
 och prijsligt Dygdeleswerne/altijd dragit een wämjelse til
 Högfärd/inga nya Seder eller högfärdige Kläder öfwer
 sitt Stånd älskat / hållit sigh stilla och eenfaldig ; Talade
 aldrig ondt om någon Menniskia/ kunde ock icke lijda eller
 höra någons förtaal. In Summa, emoot Gudh och sin
 Zempnchristen hafwer hon sig så förhållit/ som een Christ-
 trogen Siäl kan och bödr. Och wore thet alt förlängt at